

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd magna diligentia se debeat, communicaturus Christo, præparare.
XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XII.

*Quid magna diligentia se debeat, communicaturus
Christo, preparare.*

VOX DILECTI.

*Psal. 23. &
Matt. 9.
Marc. 14.
& Luc. 22.
1. Cor. 5.
Exod. 24.*

1. **E**go sum puritatis amator, & dator omnis sãctitatis. Ego cor
purum quero, & ibi est locus requietionis meæ. Para mihi
canaculum grande stratum, & faciam apud te pascha cum disci-
pulis meis. Si vis, vt veniam ad te, & apud te maneam; expurga
vetus fermentum, & munda cordis tui habitaculum. Exclode
totum seculum, & omnem vitiorum tumultum: sede tanquam pas-
ser solitarius in testo, & cogita excessus tuos in amaritudine a-
nima tuæ. Omnis namque amans suo dilecto amatori optimum
& pulcherrimum preparat locum, quia in hoc cognoscitur affe-
ctus suscipientis dilectum.

2. Scito tamen te non posse satisfacere huic præparationi, ex
merito tuæ actionis, etiamsi per integrum annum te preparares, &
nihil aliud in mente haberes. Sed ex sola pietate & gratia mea,
permitteris ad mensam meam accedere; ac si mendicus ad pran-
dium vocaretur diuitis; & ille nihil aliud habeat ad tribuendum
beneficijs eius, nisi se humiliando & ei regratiando. Fac, quod in
te est, & diligenter facito, non ex consuetudine, non ex necessita-
te, sed cum timore, & reuerentia, & affectu, accipe corpus dilecti
Domini Dei tui, dignantis ad te venire. Ego sum, qui vocati, ego
iussi fieri, ego supplebo, quod tibi deest; Veni, & suscipe me.

3. Cum gratiam deuotionis tribuo, gratias age Deo tuo; non
quia dignus es, sed quia tui misertus sum. Si non habes, sed magis
aridum te sentis, insiste orationi, ingemisce & pulsa; nec desi-
stas, donec merearis micam aut guttam gratiæ salutaris accipe-
re. Tu mei indiges, non ego tui indigeo. Nec tu me sanctifica-
re venis, sed ego te sanctificare & meliorare venio. Tu venis, vt
ex me sanctificeris, & mihi vniaris; vt nouam gratiam recipias,
& de nouo ad emendationem accendaris. Noli negligere hanc
gratiam, sed prepara cum omni diligentia cor tuum, & introduce
ad te dilectum tuum.

4. Oportet autem, vt non solum te præpares ad deuotionem
ante communionem; sed vt etiam te sollicitè conserues in ea, post
sacramenti perceptionem. Nec minor custodia post exigitur,
quàm deuota præparatio prius. Nam bona postmodum custo-
dia, optima iterum est præparatio ad maiorem gratiam conse-
quendam. Ex eo quippe valde indispositus quis redditur, si statim
fuerit

fuert nimis effusus ad exteriora solatia. Caue à multiloquio, *ma- Prou. 10.*
ne in secreto, & frueri Deo tuo. Ipsum enim habes, quem totus
mundus tibi auferre non potest. Ego sum, cui te totum dare debes;
ita vt iam vltra non in te, sed in me absque omni sollicitudine vi-
uas.

CAPVT XIII.

*Quòd toto corde anima deuota, Christi vnionem in sacramento
affectare debet.*

VOX DISCIPVLI.

1. **Q** Vis mihi det Domine, vt inueniam te solum, & aperiam ti-
bi totum cor meum; & fruam te, sicut desiderat anima mea;
& iam me nemo despiciat, nec vlla creatura me moueat vel respi-
ciat; sed tu solus mihi loquaris, & ego tibi, sicut solet dilectus ad *Exod. 33.*
dilectum loqui, & amicus cum amico conuiuari? Hoc oro, hoc *Cant. 2.*
desidero, vt tibi totus vniam; & cor meum ab omnibus creatis re-
bus abstraham, magisque per sacram communtonem ac frequen-
tem celebrationem, caelestia & aeterna sapere discam. Ah Domine
Deus, quando ero tecum totus vnitus & absorptus, mei que tota-
liter oblitus? Tu in me, & ego in te, & sic nos pariter in vnum *Ioan. 15.*
manere concede.

2. Verè tu es dilectus meus, electus ex millibus, in quo com- *Cant. 5.*
placuit animæ meæ habitare omnibus diebus vitæ suæ. Verè tu
pacificus meus, in quo pax summa & requies vera; extra quem
labor & dolor, & infinita miseria. Verè tu es Deus absconditus, &
consilium tuum non est cum impijs, sed cum humilibus & sim- *Prou. 3.*
plicibus sermo tuus. O quam suavis est (Domine) spiritus tuus, *Sap. 12.*
qui vt dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suauissimo
de caelo descendente illos reficere dignaris. Verè non est alia na-
tio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut tu *Deut. 4.*
Deus noster ades vniuersis fidelibus tuis; quibus ob quotidia-
num solatium & cor erigendum in caelum, te tribuis ad edendum
& fruendum.

3. **Q**uæ est enim alia gens tam inclyta, sicut plebs Christiana?
Aut quæ creatura sub caelo tam dilecta, vt anima deuota, ad quam
ingreditur Deus, vt pascat eam carne sua gloriosa? O ineffabilis
gratia! O admirabilis dignatio! O amor immensus homini singu-
lariter impensus. Sed quid retribuam Domino pro gratia ista, pro *Psal. 113.*
charitate tam eximia? Non est aliud, quod gratius donare que-
am, quam vt cor meum Deo meo totaliter tribuam, et intimo
coniungam. Tunc exaltabunt omnia interiora mea, cum perfe-
ctè fuerit vnita Deo anima mea. Tunc dicet mihi: Si tu vis esse
mecum, ego volo esse tecum. Et ego respondebo illi; Dignare